

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatvs De Censvris Romano Pontifici Reservatis

Ugolinus, Bartholomaeus

Venetijs, 1609

Vers. Nec non eos, quorum auxilio, vel fauore appellatum fuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61365)

non est, nam nec tunc, quod sit,
ab vniuersitate factum id dicitur,
quaæ autem necessario requi-
runtur, quo ab vniuersitate facta
legitimè dicantur, posuimus in
Tractatu nostro de Censuris. cap.
6. §. 1. Tab. 1. Atqui, an singuli, qui
auctores fuerunt, ut appellaretur,
interdicti nihilominus erunt? E-
go censeo, hos excommunicatos
esse, nam, ex quo ab vniuersitate
appellatio facta dici non potest, &
singulis facta esse dici necesse est;
valet enim argumentum a partiâ
enumeratione. argumen. §. adio-
num. in Institut. de action. at singuli
sic appellates, id est singulares per
sonæ ratione hac appellantes in
excommunicationem incident, ut
supra vidimus, ergo & hi quo-
que in excommunicationem inci-
dent. argument. l. illud. si ad leg.
Aquila.

Postremo in interdictum hoc
vniuersitas non incidit in casibus
in antecedenti parte propositis,
utpote ubi supplicaret, nam id sie-
xi posse antea conclusimus.

3. At quid si vniuersitas non ap-
pellet, sed appellanti fauorem, au-
xilium ve præstet, an in interdi-
ctum hoc incidet? Hoc enim Bul-
la non dicit. Ego tamen censeo &
in hoc casu in interdictum ipsam
incidere, nam una pars legis alia
declarat, & antecedentia conse-
quentia. argument. l. si seruus plu-
rium. §. fin. de legat. i. at supra sin-
gulares personæ auxilium, fauore
remve præstantes in excommuni-

cationem incidunt, ut supra vidi-
mus, ergo & vniuersitas interdi-
cto subiacebit. Præterea hoc tacite
habetur in Bulla Pii Secundi, nā,
ut ibi ait, qui scienter consilium,
auxilium, fauorem ve talibus de-
derint, pari poena pleuantur. Ad-
do id in sequenti versiculo habe-
ri. Hæc ibi, si ergo vult ibi Bulla,
ut qui auxilium, fauorem ve præ-
stiterint, pari poena puniantur, si-
cuc appellantes: ipsi appellantes,
si singulares personæ sint, in exco-
municationem incident, si vni-
uersitates in interdictum, ergo ex
his patet & hic in interdictum v-
niuersitatem incidere. Accedit
postremo & mens Romani Pon-
tif. & fauor Apostolicæ sedis, ex
quibus omnibus & in hoc casu v-
niuersitates in interdictum hoc in-
cidere concludo, sed de hac parte
hactenus: iam ad postremam ve-
niamus.

Vers. Nec non eos, quorum
auxilio, vel fauore appel-
latum fuerit.

2. Fauorem, auxilium ve præstans appel-
lanti ad futurum concilium, in excom-
municationem incidit, que regula etiā
declaratur.

Hic excommunicatur etiam,
qui auxilium, vel fauorem
præ-

præstiterunt, quo ad futurum cōcilium a Romano Pontif. appellatur, quam rem ut dīlucidiorem habeamus, tria præmittēda sunt. Primum quis auxilium præbere dicatur. Alterum quis fauorem præstare. Tertium, an hæc præstas statim in excommunicationem incidat, an post appellationem se cutam.

Quoad primam quæstionem igitur auxilium præstare is dicitur, qui aut re, aut verbis opem ei fert. Re præstando ei pecuniam, quo satisfaciat consiliariis, aduocatis, tabelliouibus, & huiusmodi, quorum opera ad appellationem hanc faciendam vtitur, item tabellio, qui scribit hanc appellationem. Verbis, qui ei consiliū dat, quomodo formanda sit ap- latio, intra quod tempus sit interponenda, & eanī licet fieri posse. Item, qui ei, vt testis interest. Quare ob id aduocati, tabelliones, testesque qui ad actionem hāc suas operas præstant, auxilium præsta re dicentur, vt habetur in Bullis Pii Secundi, & Iulii Secundi iam citatis in prima parte huins capi tis.

Quoad secundam, fauorem præ stare quis dicitur, qui ratione alia hos appellantes adiuuat, vt po te ipsos apud se habendo, associā do, ne quis eos offendat, litteris apud alios eos commendando, & id generis, vt alibi etiam supra diximus.

Quoad tertiam, breuiter con-

cludendum est in excommunicati onem hanc non incidere, nisi appellatio secuta sit, ob verbum illud, Appellatū fuerit, quod præ teritum perfedum cum sit, rem perfectam significat. argumen eo rum, quæ dixit Glo. in capitu. qui cunque. §. 1. in verb. Innotetur. de hæret. lib. 6. Quamuis per Bul lam Iulii Secundi comprehendā tur etiam, qui solum id fieri lice re coulsuerit, & sic esto appella- tio secut: non s: t, quod etiam not. Caieta. in Summ. in verb. Excom munication. capit. 25. & Martinus Alfons. de Viualdo in Candelab. in 2. p. in explanatione Bullæ Cœ næ Domini. cas. 2. num. 19. His sic præmissis, iam regulam de more ponamus.

In excommunicationem hanc 1 igitur incident ii, quorum auxilio, vel fauore a Romano Pontif. ad concilium futurum appellatū fuerit, vt habetur in versicul. proposito. Quæ excommunicatio afficit vel re, vel verbis hęc præstet, nam Bulla non distinguit, ergo nec nos distinguere debemus. ar gument. l. de pretio. ff. de publ. in rem act.

Secundo excommunicatio hęc afficit non solum, qui hæc præstant in ipsa appellatione, vt potesi eam scribant, si vt testes interficiant, verum etiam etsi antea ad id opem tulerunt, nam & ob eam rem Aduocatos, tabelliones, tes- stes comprehendi proxime diximus.

H Po-

Postremo vel per se, vel per alios id agant, & hoc ob eadem rationem, quoniam Bulla non distinguit.

Exciuntur tamen nonnulli, qui penam hanc evadunt, nam primo qui consulit, ut appellatur, in excommunicationem tamen hanc non incidit, si appellatum non sit, quandoquidem Bulla haec perfectum postulat, ut prædiximus, ob verbū illud appellatum fuerit, atque sic dixit Nauar. in Man. capitu. 27. numer. 58. ver. sicut. Tertia, & Jacob. de Graff. lib. 4. decis. cas. consci. in expositione Bullæ Cœnæ Domini, capitul. 27. numer. 47. quamvis incidat in excommunicationem Bullæ Iulii Secundi, & Tolet. in Bulla Cœnæ Domini, capitulo 10. numero quinto.

Secundo in excommunicationem hanc non incidit, qui probabilitate haec ignorans fecit, ut potest rusticus testis adhibitus est ad appellationem interponendam, vel associatus est eum, qui ibat ad appellandum, etenim ignorantia huiusmodi probabilis excusat, argumen. capi. Apostolica. de cler. excomm. min. & capit. fin. de consitu. lib. 6. Præterea hoc probatur per Bullam Pii Secundi, vbi excommunicantur, qui scienter haec fecerint, ergo fecus, si ignoranter, atque idcirco, & in casu nostro idem dicendum, vna enim lex aliam declarat, & veterius recentem. argumen. leg. non est nouum,

cum duabus seq. ff. de leg. Sed de hoc Capite satis, ad aliud veniamus.

De excommunicatione lata contra Piratas, eorumque Fautores.

Cap. III. I.

Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac latrones Maritimos, discurrētes Mare nostrum, præcipue a Monte Argentario usque ad Terracinam; Ac omnes eorum fautores, receptatores, Defensores.

S V M M A.

Piratæ quinam sint, & unde dicti.

IN hoc capite excommunicantur Piratae, eorumque fautores. Dividitur autem in duas partes, quarum secunda incipit ibi, Ac omnes eorum fautores. De prima igitur agamus, quam ut diligidiorem habeamus, duo prætenduntur sunt. Primum quinam Piratae, Cursarii, ac latrunculi maritimi sint. Deinde, an iure antiquo punirentur.

Quoad primum igitur + sciendum

